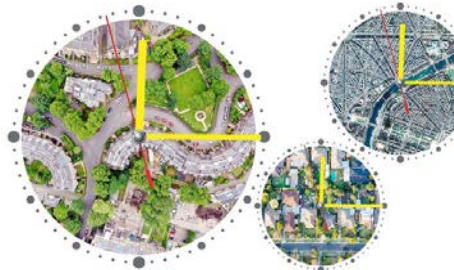

شهرسازی

آغاز جنبش شهرهای ۱۵ دقیقه‌ای

در انتخابات مجدد سوق داد. هدف این شهر ربع ساعتی، تبدیل پایتخت به محله‌هایی کارآمدتر برای کاهش آلودگی و ایجاد تنوع اجتماعی و اقتصادی است. در زمان رونمایی از طرح احیای مجدد شهر، هیدالگو اصرار داشت که استراتژی‌های دیگری نیز به آن اضافه شود. انتخاب ۵۰۰۰ نیروی غیرمسلح، کاشت درختان بیشتر و تعیین جریمه برای رفتارهای غیرمتمدانه، بخشی از این استراتژی‌ها بود. از همه مهم‌تر، وی اظهار داشت که برای تأکید بر محوریت پیاده، می‌خواهد در طی سه سال آینده، با افزودن یک لاین دوچرخه در هر خیابان، ۶۰،۰۰۰ پارکینگ اتومبیل را از بین ببرد.

شهر ۱۵ دقیقه‌ای

شهرها روز به روز وسیع‌تر می‌شوند و از شهر به کلان‌شهر و بعد به مگا‌شهر تبدیل خواهند شد. بزرگ‌تر شدن شهرها به این معنی است که برای ملاقات با یک پزشک یا یک خرید باید کیلومترها در شهر جابه‌جا شویم. این شهرهای عظیم با پتویی گول‌بیکر از آلودگی و دودپوشانده شده است. شکاف اختلاف طبقاتی به دلیل نبودن زیرساخت‌های یکسان هر روز بیشتر می‌شود و فعلاً خبری از بهبود وضعیت شهرها نیست و همه درگیر کرونا شده‌اند. اما همین کرونا ممکن است شرایط را تغییر دهد.

در نظر گرفتن خانه‌های مختلف، همه اقشار می‌توانند مسکن دلخواه و قابل تأمین خود را داشته باشند و در همان ربع ساعت به محل کار خود برسند یا فرصت‌های دور کاری برای آن‌ها فراهم شده باشد.

وظایف و نقش‌های مهم در این شهرهای ۱۵ دقیقه‌ای نیز بر عهده خود اهالی خواهد بود. در ایده شهر ۱۵ دقیقه‌ای به جای توسعه زیرساخت‌های حمل‌ونقل به تمام نقاط شهر یا استفاده از انرژی‌های جایگزین یا خودروهای برقی تلاش می‌شود زیرساخت‌های حیاتی در بخش‌های مختلف به صورت یکسان توزیع شود.

ایده‌ی "شهر ۱۵ دقیقه‌ای" توسط کارلوس مورنو با هدف بهبود کیفیت زندگی شهری ارائه شده است. بخشی از این ایده، متأثر از کار جین جیکوبز است که محلات را به عنوان اتصالات اجتماعی در نظر می‌گرفت. "شهر ۱۵ دقیقه‌ای" نشان می‌دهد که با فراهم کردن دسترسی نزدیک به امکانات رفاهی و شغلی، خدمات دولتی، پارک‌های عمومی، مراکز خرید و سرگرمی‌های متنوع، توسط دوچرخه پیاده، می‌توان طراحی شهرها را برای تأمین نیازهای اساسی ساکنان بهبود بخشید. به این ترتیب، ساکنان می‌توانند در شعاع کوچکی از خانه‌هایشان، جوامع قوی‌تری را شکل دهند و سرمایه‌گذاری بیشتری در مشاغل و خدمات منطقه خود داشته باشند.

نمونه‌ای اجرا شده از شهر ۱۵ دقیقه‌ای

یکی از شهرهای پیشگام در اجرای این استراتژی، شهر پاریس است که تحت اداره‌ی آن هیدالگو قرار دارد. در واقع، اتخاذ این استراتژی، مبارزات سیاسی وی را به سمت موفقیت

کرونا دست کم این فرصت را ایجاد کرده است تا به دنبال راهی برای بهبود این وضعیت باشیم. راه‌حلی که شهرداران ۹ شهر بزرگ آمریکا به نام پروژه شهر ۱۵ دقیقه‌ای به اجرای آن متعهد شده‌اند. در کنار شهرهای آمریکا، پروژه شهرهای ۱۵ دقیقه‌ای از برنامه‌های اصلی شهردار پاریس برای این کلان‌شهر اروپایی است. اگر این پروژه در پاریس، نتایج موفقیت‌آمیزی داشته باشد احتمالاً خیلی زود در سراسر اروپا و بعد در تمام جهان اجرایی خواهد شد.

مقامات رسمی شهرهای سوئدی به پیروی از قانون "شهرهای ۱۵ دقیقه‌ای پاریس" که در آن ساکنان یا طی کردن تنها ۱۵ دقیقه مسافت به تمام امکانات دسترسی پیدا می‌کنند، در نظر دارند شهرهایی یک دقیقه‌ای به وجود آورند که در آن مردم پس از یک دقیقه پیاده‌روی یا دوچرخه‌سواری، می‌توانند تمام نیازهای خود را برطرف کنند.

شهر ۱۵ دقیقه‌ای چیست؟

پروژه شهر ۱۵ دقیقه‌ای بر این باور استوار است که شهرها هم‌زمان با خروج از دوران کرونا باید تغییراتی ایجاد کنند تا به مکانی ایمن‌تر، پاک‌تر و عادلانه‌تر تبدیل شوند. بر این اساس، شهرهای چندمیلیون نفری باید موقعیتی را فراهم کنند که همه شهروندان با استفاده از دوچرخه یا به صورت پیاده در ۱۵ دقیقه نیازهای خود را رفع کنند. با

پیاده‌محوری در سراسر جهان

همگام با پاریس، شهر ملبورن با رویکرد "محله‌ی ۲۰ دقیقه‌ای"، همه امکانات را در یک رفت‌وآمد ۲۰ دقیقه‌ای فراهم کرده است. کپنهاگ نیز، نمونه‌ای معروف است که شهرنشینی خود را متکی بر تردد دوچرخه و در مجاورت با مکان‌های مطلوب قرار داده است. حتی در حال حاضر شهرهای آمریکا هم در فکر اجرای چنین ایده‌ای هستند. خصوصاً با توجه به تجربات حاصل از پاندمی کرونا، شهرهای آینده تمایل بیشتری به اجرای این ایده دارند.

امروزه مردم برای رفت‌وآمد به محل کارشان، روزانه ۱ تا ۲ ساعت را فقط صرف رانندگی با اتومبیل شخصی می‌کنند. بنابراین تلاش‌هایی در حال انجام است تا با کاهش استفاده از اتومبیل‌ها، بیشتر فضای خیابان‌ها به عابران تعلق یابد و از این طریق، حس همبستگی در محلات نیز بیشتر شود. در این راستا، به کمک تکنولوژی‌های موجود، نقشه‌ای تعاملی طراحی شده است که نشان می‌دهد هر شهر، تا چه اندازه با اهداف "شهر ۱۵ دقیقه‌ای" همسویی دارد. بر اساس این نقشه‌ها، برخی از محلات هم‌اکنون قابلیت پیاده‌روی بالایی دارند. برخی از شهرها نیز با اتخاذ این رویکردها، در مسیر توسعه‌های آتی خود گام برمی‌دارند.

